

Soros a jeho „Nadace pro otevřenou společnost“ se rozhodli odejít z Turecka

Autor: Andrew Korybko

Zástupci organizace se nechali slyšet, že důvodem jsou nedávná nařčení z vměšování do vnitřních záležitostí země. Jistě tak reagovali na tvrzení prezidenta Erdoğanova o jejich účasti na pokusu o barevnou revoluci v parku Gezi v roce 2013, což je skutečný *raison d'être* skupiny. Popravdě se jedná o vcelku prozíravý krok: sorosovci vidí, že jsou v Turecku odepsaní, a kdyby neodešli z vlastní vůle, brzy by byli odejiti nedobrovolně. Je to tedy svým způsobem výhra pro obě strany: „Nadace pro otevřenou společnost“ může v poklidu dostat své zahraniční agenty pryč ze země a rozpustit viditelnou část své sítě. Stát na oplátku nemusí čelit přehradné palbě, již by mainstreamová média jistě spustila, kdyby se Turecko při vypovídání sorosovců ze země uchýlilo k silovějším metodám ruského stříhu.

Toto *quid pro quo* je přijatelné pro obě strany. Domácí agenti Nadace, kteří měli na starosti vedení hybridní války, vyvážnou bez větší újmy. Státní orgány však už zřejmě dobře vědí, o koho se jedná, a tak se nebudou dvakrát rozmýšlet zadržet je, pokud se stanou bezpečnostním rizikem, např. kdyby se rozhodli pokračovat v destabilizační činnosti „v podzemí“. Zároveň je však dosti pravděpodobné, že ti nejzapálenější z nich dají přednost přesunu za hranice, odkud budou moci ve své práci pokračovat z bezpečí kanceláře skrze

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

sociální sítě a další kanály. Protože si však turecký stát udržuje pevnou kontrolu nad internetem, je pro něj toto riziko přijatelné a zdaleka se nevyrovná hrozbě představované volným pokračováním činnosti Nadace a jejích lidí v zemi.

Sorosův ústup z Turecka však může být předzvěstí širšího trendu, protože Erdogan se těší značné úctě mezinárodního muslimského společenství (*umma*). Proto se mohou jeho příkladem neochvějného postupu proti Nadaci nechat inspirovat i další muslimské vlády a zopakovat jej s nadějí, že pátá kolona barevných revolucí raději preventivně odejde i z „jejich“ zemí. Soros a jeho lidé se mohou tam, kde není státní moc tak pevná jako v Turecku a potenciálně ji lze ovlivnit mediální nátlakovou kampaní, odpovědět protiútokem. Byl to však pro ně tvrdý a ne automaticky úspěšný boj, zvláště pokud by se tyto vlády rozhodly pozatýkat domácí zaměstnance Sorosovy Nadace coby osoby ohrožující bezpečnost.

Na konečné hodnocení je ještě brzy, ale i na „globálním Jihu“ se možná konečně obrací štěstěna k Sorosovi zády.

Komentář Andrewa Korybka **After Soros Flees Turkey, Will He Flee The Rest Of The “Global South” Too?** vyšel na stránkách *Oriental Review* 3. prosince 2018. Jedná o přepis úryvku radiového programu *Context Countdown*, který byl na *Sputnik News* odvysílán 30. listopadu 2018.